

Bijbelstudie Centrum

Speciale uitgebreide studie over "De **TABERNAKEL**" verdeeld over 19 avonden

TWEEDE AVOND (deel 2-19)

Geachte lezer,

Het verheugd ons, u deze speciale studie te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze speciale studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: "**Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden**" (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze speciale studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze speciale studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze speciale studie gaat bestuderen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze speciale studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze speciale studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen

namens het Bijbelstudie Centrum

2 Petrus 1:19

2 Tim. 4:2-4. "verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtfels keren".

Vele Christenen blijven in de voorhof, net als vroeger de Israëlieten, die daar moesten blijven. Maar in Christus hebben wij de vrije toegang tot het Heiligdom verkregen. Zo zien wij dus, hoe arm de doorsnee christen vandaag is, terwijl God ons zo'n rijkdom heeft gegeven in Jezus. Hoe is dit te verklaren? De eenvoudige reden is, dat wij die rijkdom niet kennen, niet zien en daardoor niet in bezit kunnen nemen. Daarom moeten wij bij de aanvang beginnen en dat is de Poort.

U vindt hem beschreven in **Exodus 27:16 en 17**. *“En voor de poort van de voorhof een gordijn van twintig el van blauwpurper, roodpurper, scharlaken en van getweernd fijn linnen – veelkleurig weefwerk – met de vier pilaren en de vier voetstukken daarvan. Al de pilaren rondom de voorhof door zilveren dwarsstangen verbonden, en hun haken van zilver en hun voetstukken van koper”*.

Wij zijn reeds begonnen met de omheining, de omtuining, die de prediking inhoudt van een breuk tussen de driemaal Heilige God en de wereld daarbuiten. Een scheiding door de zonde, heel de wereld ligt dood in de zonden. Wij hebben ook al al gezien, hoe God in deze omtuining een Poort heeft gegeven, want God heeft Zelf voor een weg gezorgd en die weg begint bij de Poort, daar is de aanvang.

Wij weten, dat Jezus die weg is. Niemand kan tot de Vader komen dan door Hem, en daarom heeft de Vader een Poort gegeven in de omtuining, tegen het Oosten. Het Oosten is de kant, waar de zon opgaat, waar een nieuwe dageraad aanbreekt. En dat zien wij in Jezus vervuld.

Toen God Zijn Zoon zond naar deze aarde in de volheid des tijds, was Hij dat waarachtige Licht, dat in deze wereld kwam om ieder mens te verlichten, zoals **Johannes 1:9** zegt: *“Het waarachtige licht, dat ieder mens verlicht, was komende in de wereld”*.

En daarom profeteerde Zacharias, de vader van Johannes de Doper, door de Heilige Geest in **Lucas 1:76-78**. *“En gij, kind, zult een profeet des Allerhoogsten heten; want gij zult uitgaan voor het aangezicht des Heren, om zijn wegen te bereiden, om aan zijn volk te geven kennis van heil in de vergeving hunner zonden, door de innerlijke barmhartigheid van onze God, waarmee de Opgang uit de hoogte naar ons zal omzien”*.

Het woordje *“opgang”* staat in het Grieks het woordje *“anatólē”* en dat is hetzelfde als *“het Oosten”*.

Jezus is dus de Opgang, de ware Zon. Zo vinden wij in de poort allereerst dit: Jezus vleeswording, als de Zoon van God, die Mens geworden is en daar begint ook de weg des Heils. Want Jezus moest Mens worden, anders kon Hij ons nooit verlossen, en daarom gaat deze profetie in **Lukas 1 vers 79** verder: *“om hen te beschijnen, die gezeten zijn in duisternis en schaduw des doods, om onze voeten te richten op de weg des vredes”*.

Hier begint de weg des Heils. Zo gauw als een zondaar dit gaat geloven, dat Jezus ook voor hem gekomen is in het vlees, Mens geworden is, dan begint daar de weg des Vredes voor hem. Maar wij moeten heel de weg gaan, wat de Tabernakel ons laat zien in een wonderbare symboliek. Deze Poort bestaat uit een gordijn, dat van fijn wit linnen was, net als de omtuining, met dit verschil, dat hier ook nog andere kleuren in verwerkt zijn en wel: hemelsblauw, scharlakenrood en de purperkleur.

Deze vier kleuren: het wit, het blauw, het scharlakenrood en het purper zijn de kleuren, die bij Jezus behoren. Het zijn Zijn eretekenen, want wij vinden deze kleuren niet alleen in de poort verwerkt, maar eveneens in de deur en ook in het voorhangsel. En dat alles is Jezus.

De eerste kleur, het Wit, vinden wij uitgedrukt in het witte linnen. Dat linnen is een product van deze aarde, want het ontstaat door het vlas dat hier groeit en dat, naar de Bijbelse gedachten, door vrouwen klaar gemaakt werd. Dat vlas moest gekraakt worden, dan kon het geweven worden tot linnen en dit werd gebleekt, waardoor het deze witte kleur kreeg en alles werd door vrouwenhanden gedaan.

Hier zien wij het beeld, dat Hij, die God is, ook aan ons gelijk moest worden. Hij moest Mens worden, maar hoe kon Hij, die de absolute, Reine en Heilige is, mens worden, geboren uit Adams geslacht?

Want Adam en zijn nageslacht waren zondaars en daarom moesten zij ook gestraft worden naar het oordeel en het gericht van God.

Zo kon Jezus, in de hoedanigheid van Gods Zoons, nooit de straf voor ons dragen en daarom moet Hij aan ons gelijk worden. Maar dat kon niet door de wil van een man, want dan zou Hij als

zondaar geboren worden. Dan zien wij het wonder gebeuren, dat God bewerkt, door Hem te verwekken uit de maagdelijke schoot van Maria. Daarom vinden wij deze vervulling dan ook in **Psalm 139:13**, waar de Geest van Christus vooraf getuigenis geeft, zoals Hij dat op vele plaatsen doet, van Zijn vleeswording en ook van Zijn geboorte, van Zijn lijden, van Zijn sterven en Zijn opstanding.

In genoemde Psalm getuigt de Geest ervan, hoe Jezus deel kreeg aan Adams geslacht, hoe Hij mens werd zoals wij. Wij lezen in **vers 13 van Psalm 139**. *“Want Gij hebt mijn nieren gevormd, mij in de schoot van mijn moeder geweven”*.

Is dat niet zo? Immers God Zelf heeft in de moederschoot van Maria voor Hem een lichaam geweven. Ook **Hebreeën 10:5** spreekt hiervan: *“Daarom zegt Hij bij zijn komst in de wereld: Slachtoffer en offergave hebt Gij niet gewild, maar Gij hebt Mij een lichaam bereid”*.

Het was God de Vader Zelf, die door middel van Maria's moederschoot, het lichaam bereidde, waarin Jezus de schuld voor ons allen kon gaan dragen, en om onze zonden kon worden veroordeeld. Zo kreeg Hij deel aan Adams geslacht.

Het was de eerste vrouw, die uit Adam genomen werd, die Adam tot zonde bracht door een vrucht van het hout af te nemen. En nu heeft God weer een vrouw genomen, uit Adam voortgekomen, die weer een reine Man terug geeft, omdat God Zelf haar deed ontvangen door de Heilige Geest, zodat Jezus, wat Zijn vleeswording betreft, ook God als Vader heeft, maar toch ook deel heeft aan Adams geslacht door Maria. Dan zien wij hoe deze reine Man, die God teruggegeven heeft, de zonden in Zijn lichaam terugbrengt op het hout en zo is aan de eis van Gods wet voldaan.

Zo zien wij dus, hoe Jezus, die volkomen God is, eeuwig God, ook volkomen Mens is geworden, maar niet zoals wij bezoedeld en vuil, want Hij is dat reine witte linnen, Hij is dat vlekkeloze, zondeloze Lam. Hij is de Reine.

De tweede kleur is het hemelblauw en dat duidt aan, dat deze Redder en Verlosser, die God zond om de wereld te behouden, uit de hemel is gekomen, en dat Hij de Hemelse is, dat wil zeggen dat Hij ook God is.

Wij mensen zijn uit de aarde, aards, maar Hij is de Heer uit de hemel, en daarom is onze Heiland en Zaligmaker, Jezus Christus, ook waarlijk God. Hij is met de Vader eeuwig God, want dat zegt het Woord. Paulus haalt het aan in **1 Timoteüs 3:16**. *“En buiten twijfel, groot is het geheimenis der godsvrucht: Die Zich geopenbaard heeft in het vlees, is gerechtvaardigd door de Geest, is verschenen aan de engelen, is verkondigd onder de heidenen, geloofd in de wereld, opgenomen in heerlijkheid”*.

Het is God, geopenbaard in het vlees. Daarom zegt **Johannes 1:1**. *“In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God”*.

Er staat niet *“werd”* het Woord, maar *“was”* het Woord. Jezus is die Zoon van God van eeuwigheid tot eeuwigheid. Zijn Godheid is nooit van Hem afgesneden geworden, ook niet toen Hij Mens werd, en evenmin, toen Hij stervend aan het kruis het voor ons volbracht en daar uitriep: *“Mijn God Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten”*.

Dit kunnen wij met ons verstand niet vatten. Hoe kan God van God verlaten zijn? En toch was dat daar zo. Niets, maar dan ook niets had de Zoon en de Vader kunnen scheiden. Hij, die uit de Vader uitgegaan was, met de Vader God is van eeuwigheid tot eeuwigheid en die in alles de wil van de Vader gedaan heeft en nog doet, toch was Hij daar een ogenblik in Zijn kruislijden als Mens verlaten van God. Waarom?

Omdat Hij werkelijk met onze zonden beladen is geworden. Hij, die geen zonde gekend heeft, heeft God tot zonde gemaakt en zo ging Hij in de verlatenheid. Dat moet vreselijk geweest zijn! Hij ging voor ons in het oordeel, en het gericht van God trof Hem.

Nog nooit is een schepsel werkelijk geheel van God verlaten geweest. Dat zal pas komen, als zij het eindoordeel zullen ondergaan. Dan zullen zij voor eeuwig van God afgescheiden worden. Maar, hoe diep een mens ook in de zonde gevallen is, absoluut van God verlaten is er nog nooit iemand geweest.

Maar Jezus, die voor ons de schuld betaalde, is één ogenblik verlaten geweest, opdat wij nimmermeer van God verlaten zouden worden. Maar ondanks het feit, dat Hij daar als Mens in de

verlatenheid was, werd Zijn Godheid niet van Hem afgesneden, want dat kan niet.

Daarom zegt het Woord: ***“In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Alle dingen zijn door het Woord geworden en zonder dit is geen ding geworden”***. Wij zien dus, hoe Hij, die uit de hemel gezonden is van de Vader, in dat hemelsblauw hier afgedrukt en ingewerkt staat, letterlijk: ingeweven is in dat witte linnen.

De derde kleur is het scharlakenrood. Welk een diepe symboliek vinden wij hierin. Waarom dit scharlakenrood? Deze kleur werd op een bijzondere wijze verkregen, namelijk door het uitpersen van het bloed van de larfjes of de wormpjes van een bepaalde schildluis, een boomluis, die vooral ook in het Midden-Oosten voorkomt. Phoeniciërs in het bijzonder teelden dit gedierte, om die zeldzaam en dure kleur te verkrijgen.

De schildluis legt zijn eitjes, en daaruit komen de larfjes of wormpjes, die ingezameld worden en in een pers letterlijk werden dood geperst en het aldus verkregen levenssap (bloed), gaf die onuitwisbare scharlakenrode kleur. En daarom wordt in het Hebreeuws voor scharlaken en worm, hetzelfde woord gebruikt. Ditzelfde woordgebruik vinden wij ook in vele andere talen. Waarom gebruikt God dit woord zo? Deze scharlaken verfstof was onuitwisbaar. Wanneer een kledingstuk hiermee was geverfd, kreeg je dat er nooit meer uit.

En juist daarom neemt Gods Woord dit als een symbool. U vindt dit in **Jesaja 1:18**, waar dat Hebreeuwse woord in onze vertaling met ***“scharlaken”*** is weergegeven. Er had ook wormpjes kunnen staan. Dat is hetzelfde. ***“Komt toch en laat ons tezamen richten, zegt de Here; al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw; al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol”***.

Evenals scharlaken onuitwisbaar is uit een kledingstuk, evenzo is de zonde in ons leven er niet uit te krijgen. God wil daarmee zeggen: Probeer toch nooit zelf vrij te komen van zonde. Tracht toch niet zelf je daarvan te reinigen, want dat lukt je nooit. Dat kan maar op één manier, er is maar één weg en die is, dat wij zelf tot de Heer moeten komen met al onze zonde, zoals wij zijn.

“Komt toch en laat ons tezamen richten”, zegt de Here, ***“dan zal Ik die zonden er uit richten”***. Dat kan God alleen en dat alleen door gericht. Het gericht, dat God voltrokken heeft op Golgotha's kruis! Alleen dat Goddelijke gericht kan een zondaar vrijmaken van zonde. Op geen enkele andere wijze kan dit geschieden.

Als de Geest van God dat gericht moet neerschrijven en de Geest van Jezus tevoren weer getuigenis geeft van Zijn kruislijden, dan vinden wij daar wederom dat woord “scharlaken”. U vindt dat in de wonderlijke profetische **Psalm 22**, die met de woorden begint: ***“Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten”***. En in het bijzonder in **vers 7**: ***“Maar ik ben een worm en geen man”***. Dat woordje worm is hetzelfde als scharlaken. Dit heeft hier een diepe zin, dat de Heilige Geest het zo heeft geleid, dat er hier ***“worm”*** staat. Waarom?

Wel, zoals die scharlaken kleur alleen werd verkregen, doordat die wormpjes in de pers moesten, waardoor zij letterlijk hun levenssap, hun bloed moesten geven, om die kleur te krijgen, zo is Jezus Christus in de pers van God gegaan voor u en mijn zonden. Het gericht van God trof Hem. Hij ging in Gods oordeel voor u en mij. En in dat oordeel werd Hij als het ware letterlijk in de zonde doodgeperst, en heeft Hij Zijn levensbloed gestort, omdat alleen door Zijn bloed, Zijn zondeloos rein bloed, onze schuld betaald kon worden.

Want nu is dit het merkwaardige, scharlaken wordt alleen door scharlaken uitgewist. Nu is Jezus voor u en mij ***“scharlaken”*** geworden, opdat wij rechtvaardigheid Gods zouden worden in Hem. Is dat niet wonderbaar? Daarom kunnen wij nooit onszelf bevrijden van onze zonden. Maar wij mogen naar Hem toegaan, want het bloed van Jezus reinigt ons van alle zonden.

Daarom is dat scharlaken hier één van de kleuren, want het is een erekleur van onze Jezus. Hij heeft Zijn bloed gestort en nu Hij uitermate verhoogd is, draagt Hij de eretekenen van Zijn wonden en zal in alle eeuwigheden worden gehoord het loflied: ***“Gij hebt ons Gode gekocht met Uw bloed uit alle volken, stammen, talen en natiën”***. En daarom vindt u dat altijd weer bij Jezus terug, dat scharlakenrood, want Hij gaf de losprijs en maakte ons vrij door Zijn bloed.

De vierde en laatste kleur is de purperen kleur. Als men het scharlakenrood mengt met het hemelsblauw en dat is toch gebeurd nietwaar; Hij de Hemelse ging Zijn bloed storten; is dus met

elkaar vermengd geworden en dan krijgt men het purper. Daarin schuilt weer een diepe symboliek, omdat Hij gehoorzaam was aan de Vader tot de smadelijke dood van het kruis toe, heeft God Hem ook gemaakt tot Koning der koningen en tot Heer der heren, want purper is de kleur van het Koningschap.

Eens zal alle knie voor Jezus moeten buigen en alle tong zal moeten belijden, dat Hij Heer is. Geprezen is Zijn Naam! Zo zien wij dus hier de uitbeelding van Jezus. De Poort laat ons zien: Jezus in het vlees gekomen, in Zijn vernedering. Zo is Hij geworden de Heiland van de wereld. Hij staat hier naar de hele wereld gericht en roept; want de Poort nodigt immers: *“kom en ga binnen”*. De omheining sluit buiten, een Poort zegt: *“kom en gaat in”*. Het evangelie van de genade!

Zo zien wij hier Jezus als de uitnodigende Heiland Die tot heel de wereld roept: ***“Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven”***. Dat is heel wat anders dan de Deur van het Heiligdom, die is alleen voor de schapen. Het evangelie van de heerlijkheid! Maar de Poort is voor heel de wereld: ***“Komt tot Mij, allen”***.

Is dat niet wonderbaar! Daarom is deze Poort ook 20 el breed en dat is geen kleinigheid. De Poort was zo breed, dat de Israëliet met zijn hele gezin tegelijk naar binnen kon. Is dat niet heerlijk vervuld in Jezus? Op de Pinksterdag vinden wij in **Handelingen 2:38-39**. ***“En Petrus antwoordde hun: Bekeert u en een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave des heiligen Geestes ontvangen. Want voor u is de belofte en voor uw kinderen en voor allen, die verre zijn, zovelen als de Here, onze God, ertoe roepen zal”***.

Als Paulus in **Handelingen 16:30-31** met Silas de vraag beantwoordt van een man in grote nood, het is die gevangenisbewaarder, die daar gegrepen is geworden door de majesteit Gods, want als deze gevangenen getuigenis geven van Jezus, bevestigt God dit getuigenis met een aardbeving, zodat de ketenen van hen afvallen en de deuren opengaan en zij toch niet weglopen, waarbij de stokbewaarder in zijn nood roept: ***“Heren, wat moet ik doen om behouden te worden?”*** En dan is het antwoord: ***“Stel uw vertrouwen (geloof) op de Here Jezus en gij zult behouden worden, gij en uw huis”***.

Ja maar, zou u kunnen zeggen, is dat niet in strijd met wat de Heer zegt: ***“Eng is de poort en smal de weg, die ten leven leidt”***? Dat is niet in strijd met elkaar, want de nodigende poort is zo ruim, dat u met uw huisgezin tegelijk naar binnen kunt, zoals het ook met die stokbewaarder ging, maar dan komt u op de Kruisweg van Jezus, en dat is een wonderbare weg in Jezus, die niets van onszelf over laat. Het kruis doet ons volledig sterven aan onszelf. En die weg wordt steeds nauwer, want wij zien dat de Deur van het Heiligdom veel nauwer is dan de Poort van de Voorhof.

Het kruis doet ons sterven, want omdat Jezus voor ons stierf, zijn wij met Jezus gestorven aan de zonde en zo zijn wij nieuwe schepselen geworden. Dat luistert zeer nauw, want dan gaat alles, de hele oude mens, eraan; het is een besnijdenis, die zonder handen geschiedt en radicaal is. Wij komen echter eerst tot de Poort en die zegt: ***“Komt allen tot Mij”***; ***“Want also lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren gaat”***.

Jezus is immers een verzoening voor onze zonden en niet alleen voor de onze, maar ook voor de gehele wereld, zegt **1 Johannes 2:2**. ***“en Hij is een verzoening voor onze zonden en niet alleen voor de onze, maar ook voor die der gehele wereld”***.

Dat wil daarom niet zeggen, dat die hele wereld behouden zal worden. Zij kan behouden worden, maar het is alleen de vraag: willen zij? Dat is een andere zaak. Zij moeten eerst komen!

Nu gaan wij nog wat anders zien bij de Poort. Die Poort is Jezus als Heiland der wereld en die moet dus aan die wereld getoond, geopenbaard of beter gezegd, verkondigd worden. Daarom zien wij, dat het gordijn van die poort is opgehangen tussen vier aparte pilaren.

Deze pilaren tonen, openbaren en verkondigen Jezus als Heiland der wereld. Een pilaar is in Gods Woord het beeld van de vastigheid Gods. En waarom nu vier pilaren? Hier ziet u weer de wonderbare harmonie. Vier is het getal van de schepping en drie is het getal van God. Dat vindt u door de hele Bijbel en ook in de Tabernakel terug. Vier is het getal van de schepping in zijn breedte en in zijn lengte, want het is Oost, West, Noord en Zuid. En deze vier pilaren moesten Jezus verkondigen aan heel de schepping en daarom staan zij ook op koperen voeten, want koper is in de Schrift het beeld van de kracht van God.

Dat is geen mensenwerk, maar Gods werk. Als Johannes, de apostel, op het eiland Patmos het hemelse visioen krijgt (**Openbaring 1**), dan ziet hij de verhoogde en verheerlijkte Jezus, wandelend tussen de gouden kandelaars en dan ziet Hij Hem met voeten gelijk koper (ziet u de voetstukken), gloeiend gemaakt in een oven, want Jezus staat in de kracht van Zijn God, in de kracht van de Heilige Geest en Hij heeft de Heilige Geest niet met mate, maar al de volheid van God woont in Hem. Hij geeft de Heilige Geest ook niet met mate aan Zijn kinderen.

Zij, die Jezus moeten openbaren en verkondigen aan deze wereld, die staan op voetstukken van koper in de Goddelijke kracht van de Heilige Geest. En hoe is de vervulling daarvan? Dat wonderbare evangelie, dat voor de wereld is, wordt door de vier evangelisten (vier pilaren), Matteüs, Marcus, Lucas en Johannes getoond, geopenbaard en verkondigd. Deze vier evangelisten brengen geen vier evangeliën, want ze brengen één evangelie: Jezus in zijn volheid, maar ieder laat de Heer van een bepaalde kant zien en daarom vinden wij in deze vier, weer de vier kleuren van Jezus terug.

Zo velen er het evangelie verkondigen, die moeten het verkondigen naar dat Woord. En wee diegene, die een *ander* evangelie verkondigt, iets toevoegt of iets weglaat, want deze vier evangelisten hebben niet gesproken uit eigen kracht, maar zij stonden in de kracht van de Geest van God. Het was de Heilige Geest, die hen deze vier evangeliën deed neerschrijven, om Jezus, als de Heiland van de wereld, te tonen, te doen prediken en verkondigen aan heel de wereld.

Nu zien wij, dat door Matteüs, Jezus bijzonder geopenbaard wordt als Koning in Zijn purperkleur, want al direct begint Matteüs met een wonderlijk geslachtsregister, waarin wij zien, dat Jezus de beloofde Koning is, de Zoon van David, de Salomo. Hij is de door God bestemde Koning. Daarom vinden wij ook alleen in dat evangelie opgeschreven, hoe de wijze uit het Oosten komen en zeggen: "**Waar is de geboren Koning**"? Dat vinden wij niet bij de anderen, want Matteüs laat bijzonder zien: Hij is de van God gegeven Messias, de gezalfde Koning.

Dan volgt het evangelie van Marcus, dat het kleinste is en dat Jezus laat zien in Zijn scharlaken kleur, als het Offerlam, dat Zijn bloed moet geven, als de gehoorzame dienstknecht, die het werk volbrengt en zo, dat Hij Zichzelf geheel geeft tot in de gehoorzaamheid des kruises toe.

Daarom lezen wij in het Marcus evangelie steeds deze woorden "**en terstond**", deed Jezus dit of dat. Dat vinden wij bij de anderen niet. Jezus is hier de gehoorzame geringe dienstknecht.

En Lucas laat Hem zien als de Zoon des mensen, het witte linnen en daarom begint het evangelie met die wonderbare geboorte door Maria. Dat vinden wij bij de anderen niet.

En dan het laatste evangelie van Johannes. Hij laat Jezus zien in Zijn hemelsblauwe kleur als de eeuwige Godzoon. Wij vinden dit alles terug in het boek "**de Openbaring**", hoe de Troon van God gedragen wordt door "**vier levende wezens**"; in onze vertaling staat "**vier dieren**".

Het eerste had de gedaante van een leeuw. Dat komt overeen met Matteüs. De leeuw symboliseert immers het koningschap, ook onder de dieren. Het tweede wezen is gelijk een rund, of een os, wat eigenlijk de betere vertaling is, want dat is een jukdragend dier, dat als rein dier zijn krachten ten dienste stelt van de zwakkere mens, zo zelfs, dat het zich als offerdier laat offeren op het altaar. Daarom zien wij hierin Jezus in Zijn offerande, dat Hij Zijn bloed moest storten, want hier dient Hij in Zijn kracht de zwakkere mens. Dat komt overeen met Marcus.

Het derde wezen gelijk op een mens. Dat is in Lucas, waar hij Jezus als de Zoon des mensen laat zien. Het vierde wezen is gelijk een arend. Dat is Jezus uitgedrukt in Zijn eeuwige Godheid, zoals Johannes Hem uitbeeldt. Deze vier levende wezens zoals hier beschreven, zijn de representanten van de schepping.

Zo zien wij ook hier, hoe dit wonderbare evangelie gericht is op heel de schepping.

Tot zover, volgende week gaan we hiermee verder.

Amen. De Heer Zegene u.